

**Old Calendar Orthodox
Church of Greece**

Holy Synod in Resistance

Антиекуменизам у Србији и Грчкој

Да ли могу митрополит Кипријан и епископ Артемије заједнички да пруже сведочанство о борби против екуменизма

*† Епископ Кипријан Ороски
Вршилац дужности и председника Свете Синода*

Јуна 5/18 2012. године, на почетку поста Светих Апостола, Свети Синод Високопреосвећеног Митрополита Кипријана, сазвао је ванредну седницу, подстакнут активностима епископа Рашко-Призренског г. Артемија из Српске Патријаршије.¹

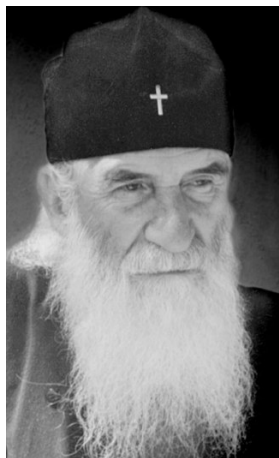
Сматрамо да је сада сазрело време за нас да формулишемо одређене основне принципе у вези ове теме, како би, између осталог, у потпуности разјаснили критеријуме за евенутално заједнички и кредибилан антиекуменистички наступ од стране ове двојице Архиепископа.

* * *

А. Предуслови за ауθενитични антиекуменизам

1. **Уколико епископ Артемије** заступа становиште, проверено на много начина, да међу-хришћански и међуверски екуменизам представља ужасно еклисиолошко одступање од Светоотачког предања и традиције православне цркве, које је окарактерисано као „панјерес

¹ Погледати следеће веб презентације нпр: “Ακτίνας” (Јуна 18, 2012), “Πατερική Παράδοση” (Јуна 18, 2012), “Αποτέλιση” (Јуна 18, 2012), и “Αύγουστίνος Καντιώτης.”

- свејерес,” и „које преставља највећу еклисиолошку јерес у историји Цркве,” а „са несагледивим последицама по сотериологију,”² онда је његово мишљење исправно.

2. Уколико епископ Артемије наставља да дубоко поштује божански просвећено мишљење о. Јустин Поповић († 1979), његовог старца и учитеља који је међу светима а који је дефинисао учешће у екуменском покрету као „издају без преседана”, „ропску деградацију”, „бедно и ужасно антитрадиционално поступање”, „апокалиптично грозно у свом своме неправослављу и антиправослављу”, и „монструозном понижењу”,³ онда је он заиста исправан у своме размишљању.

3. Ако је Епископ Артемије у сагласности са свенезаборавним Старцем Пајсијем († 1994) и његовом праксом „прекида односа и избегавања општења са свештенством које је учествовало у заједничким молитвама са неправославнима,”⁴ онда заиста поступа исправно.

4. Ако епископ Артемије искрено верује да је Српака Православна Црква претрпела застрашујући еклесиолошки пад, учешћем у Екуменистичком покрету, а према доктринарно академској теологији која није сагласна са „теоријским принципима православља и његовом вековном традицијом, нити са учењем и праксом Седам Васељенских Сабора и великих Отаца Цркве,”⁵ онда он правилно поучава речју Истине.

5. Уколико епископ Артемије искрено верује у православу

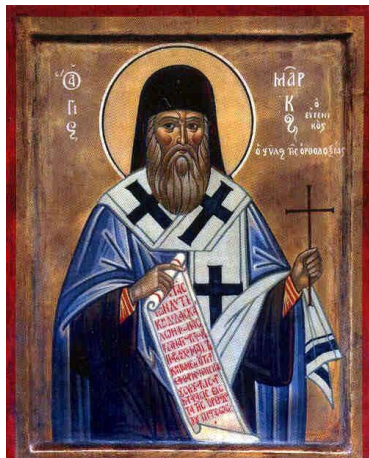
² „Међу-Православна Теолошка Конференција у Солуну” (Септембар 20-24, 2004), “Οίκου-μενσιος: Γένεση-Προσδοκίες-Διαψεύσεις” [Екуменизам: Порекло–Очекивања–Разочарања], Ὁρθόδοξος Τύπος, Бр. 1577 (Децембар 17, 2004), страна. 5; Θεοδορία (Октобар-Децембар 2004), страница 504-521; Παραкатаθήκη, Но. 38 (Септембар-Октобар 2004), страница 2-12.

³ “Православље и Екуменизам”: Православно сведочење и процена од Архимандрита Јустина (Поповића), http://www.synodinresistance.org/Theology_en/Е3а4012Popovic.pdf.

⁴ Јеромонах Исак, Βίος Γέροντος Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου [Живот Старца Пајсија Светогорца] (Mt. Athos: 2004), страна 690.

⁵ Јоанис Кармирес, Τὰ Δογματικά καὶ Συμβολικά Μνημεῖα τῆς Ὁρθόδοξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας [Догмати и одлуке Васељенских Сабора] http://www.synodinresistance.org/Theology_en/Е3а4012Popovic.pdf.

праксу ограђивања, пренету нам од Светих Отаца, као вечно благотворно средство у борби са јересима, које је саборно усвојено, и које се користи као крајња мера „пре доношења Саборске пресуде”;⁶ онда је истински и доследно православан.

6. Ако епископ Артемије сматра, заједно са Светим Марком Ефеским, а тиме и са свим Светим Оцима, да нас „сви учитељи Цркве, Васељенски Сабори, и све Божанске Књиге уче и опомињу да бежимо од неправославних и да избегавамо дружење са њима,”⁷ јер што смо даље од „латино-мислећих унијата” „ближе смо Богу и свим вернима и Светим Отаца, а што се више удаљавамо од ових лица, ближе смо великим истинама, Светим Оцима и Богословљу Цркве.”⁸ Ако овако мисли онда епископ Артемије несумњиво има свето отачки поглед.

7. И коначно, уколико је расуђивање епископа Артемија, за онога ко се ограда на православан начин, да све казне и нападе којима је изложен од стране неправославних и оних који погрешно проповедају, представљају прогон вере,⁹ а самим тим нису само неканонске, већ неважеће и неосноване, према онима који су се оградиле, њихово трпљење привлачи обиље Благодати на оне који истрајавају,¹⁰ онда они са правом изображавају „побожни ум Цркве”.¹¹

Б. Основни кријеријуми

1. Докле год епископ Артемије испуњава ових седам неопходних

⁶ Петности Канон Прво-Другог Васељенског Сабора [861, под председавањем Св. Фотија Цариградског], и „Допринос богословљу православног отпора и ограђивања од јереси,” <http://hsir.org/p/uy>.

⁷ Свети Марко Ефески, Патрологија граецца, Vol. clx, col. 101cd.

⁸ Исто, “Apologia Uttered Impromptu at the Time of His Death,” Патрологија граецца, Vol. clx, col. 536cd.

⁹ Види, Свети Максим Исповедник, Патрологија граецца, Vol. xc, col. 128d.

¹⁰ Види, Свети Никодим Светогорац, ... Ἱερὸν Πηδάλιον [Свети Канони цркве], седмо издање. (Атина: 1970), стр. 30.

¹¹ Седми Васељенски Сабор, „Синодикон православља.”

наведених предуслова за истинит антиекуменизам, онда старокалендараци антиекуменисти у Грчкој немају апсолутно никакву резерву у вези литургијског општења са њим, не одмах наравно, нити путем процеса узајамног подчињавања, али свакако са перспективом заједничког оснаживања антиекуменистичког покрета и на доследно антиекуменистичко сведочење пред светом.

2. Имајући у виду све горе наведено, поставља се следеће питање:

- Могли бисмо се запитати, из ког разлога епископ Артемије одбија могућност таквог заједничког сведочења? И, који су разлози за његовог презир према митрополиту Кипријану и његовом Синоду?

- Да ли епископ Артемије, делујући на тај начин, противречи сам себи, и тако даје повод за критике, утолико што он не ради против екуменизма на доследан, одржив, и кредибилан начин пред саборном савешћу Цркве?

3. Са сигурношћу говоримо да је подухват епископа Артемије дефектан, и као такав подложен погрешном тумачењу, кратковид, и врло је чудно што он занемарује сарадњу са онима који су заиста православни. Из овога произилаза да је он недопустиво несвестан основних критеријума који би ставили такву сарадњу на сигурне ноге. Ми бисмо га подсетили на следеће тачке по реду, како би смо му предочили нашу наклоност, која ће ако је прећутимо и сакријемо, нанети штету, како њему тако и његовом покрету, као и Јединству Цркве.

Прво: Православни антиекуменисти који припадају старокалендарској Црквеној заједници у Грчкој су себе оградиле законито и канонски од Ново Календарских екумениста (1924), као шта владика Артемије ради данас, после деведесет година.

- Извори сведоче да су се реформатори из 1924. упустили у реформу календара са врло јасном екуменистичком димензијом, јер су делали са осећањима да они представљају „припаднике панхришћанског братства” и сматрали су да је нови календар „камен темељац у здању савеза свих Божијих Цркава.”¹²

Друго: Три митрополита, Герман Деметријски, Хризостом Фло-

¹² Дионусије М. Батистатос, *Πρακτικά καὶ Ἀποφάσεις τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πανορθόδοξου Συνεδρίου*, 10 Μαΐου–8 Ἰουνίου 1923 (Proceedings and decisions of the Pan-Orthodox Congress in Constantinople, 10 May–8 June 1923) (Athens: 1982), pp. 72, 189.

рински и Хризостом са Закинтоса, оградили су себе, 1935. од новокалендарског екуменизма, формирајући и организујући антиновотарску заједницу, Православну Цркву Грчке, то јест, оно што владика Артемије ради у Србији данас, осамдесет година касније, а што је требало да се уради доста раније

- Извори сведоче са потпуном јасноћом, да је Архиепископ Хризостом Пападопулос († 1938), тј, реформатор из 1924, свесно прихватио екуменистичку посланицу из 1920 и активно сарађивао са иноватором Мелетијем Метаксакисом на његовом екуменистичком плану, кога су сматрали пиониром екуменизма и као једним од оснивача Светског савета Цркава.¹³

Треће: Митрополит Кипријан, од почетка његове борбе и ограђивања (1969), имао је дубоку свест о томе да је он био против екумениста и да се он мора постојано борити на теолошки доследан начин и без посустајања, против екуменизма, која борба наравно обухвата и питање календара. Као што је познато, ово је проузроквално његов прогон и велике нападе и клевете, како из кругова иноватора тако и из заведених старокалендараца; да је он радио(и патио) исто као што владика Артемије ради (и пати) данас, четрдесет година касније.

- Извори сведоче да митрополит Кипријан никад није чекао потврду или одобравање његових еклесиолошких ставова против јереси, од оних који остављају само утисак да се боре против екуменизма, али који су без теолошке доследности, истрајности и кредибилитета у тој борби, који такође немају ни христоцентричну свест о мисионарској димензији православног антиекуменизма, то јест, он никада није очекивао потврду или одобравање од оних који оличавају стерилно стешњен антиекуменизам.

* * *

Искрено се надамо и молимо да ће „Предуслови за истински

¹³ Погледај Антониос М. Пападопулос, “Η στάσις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔναντι τῶν Σχέσεων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τοὺς Ἑτεροδόξους” [The attitude of the Church of Greece towards relations between the Orthodox Church and the heterodox], in *Μαρτυρία καὶ Διακονία τῆς Ὀρθοδοξίας Σήμερα* [The witness and service of Orthodoxy today] (Thessalonike: Ekdoiseis “Adelphon Kyriakide,” 1998), Vol. ii, pp. 85-87; Archimandrite Theokletos Strangas, *Ἐκκλησίας Ἑλλάδος Ἱστορία ἐκ πηρῶν ἀψευδῶν (1817-1967)* [A history of the Church of Greece from reliable sources (1817-1967)] (Athens: 1970), Vol. ii, pp. 901-914.

антиекуменизам” као и „Основни критеријуми”, које смо овде кратко и селективно набројали, покренути анти-екуменисте, ма где се налазили, ка опрезној самокритичности, како не би били заведени разним предрасудама и „злим речима које се проносе о нама”, већ како би похитали радосно, са поштовањем и љубављу, до сједињења са истомишљеницима, који ће се укључити у Богу пријатан отпор антиекумениста против „лажних епископа и лажних учитеља”, „да као марљиви избаве Цркву од раскола и поделе”;¹⁴ по милости Оца, Сина и Светога Духа.

Амин!

*Послї Свєтїих Аїосїѡла
Јун 9/22, 2012
Свєтїи Кирило Александријски*

¹⁴ Видети напомену 6.